

liet van de thesaurie en de commissarissen der douane aangehouden blijven. Sommige lieden gelooven, dat men eerst dan de expeditie vrijelijk zal laten vertrekken, wanneer zij, door het afnemen van wapenen en het wegloopen der menichschap, niets van belang tegen Portugal zal kunnen uitrichten.

BERLIN den 8. November.

E A R 178 40000 September

FRANKFORT den 10 November.

In de zitting van de Kamer der Afgevaardigden van gisteren, heeft de president van den raad van ministers een ontwerp van wet voorgedragen, ten einde de organisatie eener mobiele garde, wanneer dezelve wordt vereischt, te bespoedigen. Zij zal bestaan uit ongehuwden van 20 tot 35 jaren, en, volgens de voorgedragene bepalingen, binnen 35 dagen kunnen opgerigt zijn. Zij zal driehonderd bataljons sterk wezen. De minister heeft bij deze gelegenheid de strijdkrachten van Frankrijk geschetst. Zij zullen zijn eene armee van 500 duizend man, met eene behoorlijke reserve; eene tweede reserve, bestaande uit de bevooroorloofde bataljons mobiele nationale garde, en dan eindelijk nog de derde geduchte reserve van twee millioenen plaatselijke nationale garde, waaruit, in geval van nood, duizenden van vrijwilligers zouden te voorschijn treden. Uit de eerste geleideren zijn reeds gekomen 500 compagnieën auxiliary, te zamen sterk 20,000 man, allen behoorlijk gewapend en uitgerust, en die, bij geringe vooruurwonden heeft toevertrouwd, die al reeds met de bevelen van oude soldaten behaarden. Frankrijk zou dus, volgens den minister, eenen aanval van gansch Europa kunnen weerstaan en heeft geenerlei aanranding te vreezen. De Mogendheden blijven wijders bij derzelver vredelievende gezindheden voortduren, en men kan derhalve, zeide de minister ten slotte, met vertrouwen een rustige toekomst te gemoet zien.

Van den gden. Een der ministeriële bladen verzekert, dat de Pruisische minister in den Haag van zijne regering last heeft ontvangen, om bij Koning *Willem* ten sterkste aan te dringen op de aanneming der 24 artikels, welke door de Londsche Conferentie zijn voorgesteld.

Men zegt, dat de minister van koophandel de akademie van geneeskunde officieel heeft verwittigd, dat de zes personen, die te Sunderland in Engeland plotseling gestorven zijn, niet door de *cholera* aangetast waren, maar door vergiftiging omgekomen zijn.

G R O O T - B R I T T A N J E.

De zeggende bank van politie heeft den bankier, Rothschild tot 48 uren gevangenisstraf veroordeeld, nu hoefde hij zijne cabrioletten niet heeft laten nummeren. ofschoon hij vroeger reeds wegens deze verwaarloozing der reglementen van politie tot eene boete verwezen was.

De *Moniteur* behelst weder een officieel bericht, door eenen onzer scheeps-bevelhebbers, omtrent den toestand van het Vulkanische eiland op de zuidkust van Sicilië, gegeven. Het is van den scheeps-lieutenant *de St. Laurent*, het provisioneel kommando voerende over het fregat, *l'Armide*. Hij heeft het eiland, zoo het schijnt, den 20 September, toen den rogt van Toulon naar Navarino, aange-daan. Deze officier geeft aan hetzelfde 37 gr. 11 min. 8 sec. noorder breedte en, volgens vijf dagen te voren, te Toulon geregelde zee-uurwerken, 10 gr. 24 min. 23 sec. 30 terc. lengte van Parijs. Uit de ligging der baak, welke zich van het eiland in zee uittrekt, en die hem voorkomt door de werking van het onderzeesche vuur naar boven gedreven te zijn, ondersteelde hij, dat de nieuwe vuurberg, met die van Sicilië gemeenschap had. Thans was de werking van den Vulkan, door het instroomen der zee in den krater, zeer verzwakt.

In den nacht van den 23 op den 24 September heeft een orkaan en hooge
vloed te Moule, op het eiland Martinique, vier Fransche koopvaardij-schepen
op strand gejaagd.

• Verschillende Pransche kooplieden zijn te Kadix gevangen genomen, doch de reden daarvan is als nog niet bekend.

— Een der dagbladen deelt den brief van den Engelschen gezant in den Haag mede, waarop het 50ste. protocol der Londeneche Conferentie is gevolgd. Hij luidt als volgt:

1891's Gravenhage 21 October 1891. Mylord, De Bode van Heet is gisteren namiddag alhier aangekomen, en heeft mij de dépêches van uwe lordschap Nos 51, 52 en 18 ter hand gesteld; Ik ben dankzij naar den heer *Versloot* gegaan en heb hem de ontvangene instructiën medegedeeld. Ik heb hem, namens Zr. M. regering den aller te Londen in conferentie vereenigde Mogendheden uitgenoodigd, mij in staat te stellen, om dezelve, zonder tijdverlies, eenige stellige verzekeringen oopens 's Konings gezondheid; aangaande den afloop van den wapenstilstand om Dinsdag aanslaande den 25 dezer, te geven.

„De heer Kerstolk nam aan, daadelijk met den Koning te spreken; en 's avonds kwam hij, roep last van Z. M., bij mij, om te verwittigen, dat Z. M. geen besluit had genomen, en hij mij gevolgelijk ook geen antwoord kon geven.

„Ik zeide den heer *Versloot*, dat het Z. M. naar mijn gevoelen, volkomen vrij stond, om dienaangaande al of niet inlichting te geven; dat zulks eens was, dat aan zijn goedge-dunken verbleef, doch dat ik; in hetgene ik aan Z. M. of aan mijn regering en aan de in Conferentie vereenigde Mogendheden verschuldigd was, zoo te kort komen; indien ik hem onvriende, dat het stilzweigen van Z. M. in dat oeffenik naar hetgene ik vernomen had, maarregeen te meer zou kon-

M. op dit stuk , naar hetgene ik vernomen had , maatregelen te wege zou kunnen brengen , die in honne gevolgen zeer nadeelig voor zijn land zouden kunnen worden ; dat ik verplicht zou wezen , dadelijk eenen koerier naar Brussel en Londen te zenden , met de tijding namens de onzekerheid , welke thans oprent de gewichtige punt scheen te bestaan , en dat , bekend met het besluit der vijf Mogendheden , om in geen geval de hervatting der vhandelijkheden tusschen België en Holland te gedooen , het onvermijdelijk gevolg van mijne de eche zoude wezen , die Mogendheden , wier middelen van weerstand tegen de vhandelijke ontwerpen , welke Z. M. zou kunnen voeden , terstond zouden kunnen aangewend worden , een wantrouwen omtrent de wzenlijke bedoelingen van Z. M. in te boezemen , sterk genoeg , om dezelve eene houding te doen aannemen , welke voor Z. M. geen stof van bevreemding of beklag meer zou kunnen opleveren .

De heer *Verstolk* antwoordde, dat zulks eene zaak was, die Mogendheden aangaande; dat het haar vrijstond, zich tegen de maatregelen des Konings, indien hij er tot eenigen besloot, te wapenen, gelijk ook, indien zij zulks geraden vonden, tegen het stilzweigen des Konings; dat Z. M. in gennen deele verplicht was, om berigt te geven van de voorrems, welke Hoogstdezelve na afloop van den wapenstilstand mogt hebben, en dat wijders, al was Hoogstdezelve daarmede gehouden, in omstandigheden als deze, ieder uur gevallen konden voorkomen, die zijne voorrems konden wijzigen.

„Bavindende, dat ik van den heer *Verstolk* geen ander antwoord op mijne mededeelingen kon bekomen, herhaalde ik, dat ik eenen koerier naar Engeland zou afzenden, om uwe lordschap van hetgene hij mij gezegd had te verwittigen, en dat ik genoodzaakt zou wezen, om aan Zr. Ms. ambassadeur te Brussel dezelfde mededeeling te doen.

„Ik moet uwe lordschap verklaren, dat ik, in weerwil van 's Konings weigering, om mij de door uwe lordschap gevorderde verzekering te geven, geenerlei reden heb, om te denken, dat hij thans eenig voornemen heeft, om de vijandelijkheden tegen België te hervatten.

(Geeekend) CHARLES BAGOT.

Van den tiden. De rust van de Vendée wordt nog steeds door rondzwervende benden desertterrs en onwillige conscripts gestoord. Dagelijks hoort men van ontmoetingen tusschen de oproerigen en de troepen, welke evenwel allen tot nog toe van weinig beduidenis geweest zijn. Ondertusschen is het gebleken, dat eenige lieden, die tot de oude koningsgezinde partij behooren, niet vreemd aan die onlusten zijn, en is zelfs de zoon van den gewezen afgevaardigde, den heer de Cugteray, die aan het hoofd eener bende stond, gevat en naar het kasteel van Angers gevoerd.

— Een der liberale bladen betoogt, dat, wat ook de ministers mogen gezegd hebben, er niet op de vrede te rekenen is, voordat de zaken tusschen België en Holland geschikt zullen zijn, en dat de Koning der Nederlanden nooit te bewegen zal zijn, om de vierentwintig artikelen van de Conferentie aan te nemen.

... dat de Mogendheden geen plan hebben om hem daartoe met geweld te dwingen. Het gelooft, dat de zaken gedurende den winter hangende zullen blijven, daar men van alle kanten het voornemen heeft te willen afwachten.

Van den 13den. De half officiële *Chronique*, dat de *cholera* op onderscheidene punten van Engeland woedt, maakt de goede lieden hier zeer bedroefd. Het ministerie der marine heeft lang de geheele kust van het kanaal strenge order gegeven, om, zoo veel mogelijk, Frankrijk voor die plaag te behoeden. Desniettemin verwacht men elk oogenblik, dat die ziekte, hetzij uit Duitschland, hetzij uit Engeland, tot ons zal overslaan. Deze gegronde vrees doet ook de kapitaalisten zeer schroomvallig zijn in het ondernemen van eenige nieuwe operatiën, dat is te zeggen, van operatiën *à la hausse*; want het ligt in den aard der zaak, dat de mannen van kapitaal *à la hausse* spekuleren. In het begin der beurs waren de fondsen eenigzins lusteloos, tegen drie uren echter begon er iets meer levendigheid op te komen, waardoor de 3 pCts. tot 67 fr. 65 à 68 fr. opliepen; sterke verkoopen deden echter kort daarna den koers weder tot 67 fr. 65 teruggaan en de 5 pCts. tot 94 fr. 60, op welke hoogte de beurs gesloten is. Men sprak ter beurs van volksbewegingen te Lyon, doch achtte daar minder op, dan op de verspreiding der *cholera* in Engeland.

Van den 13den. Men verzekert, dat ons gouvernement, als laatste middel, om de afkeerigheid des Konings van Holland te overwinnen, dien Monarch onze kolonie Algiers wil aanbieden, als vergoeding voor het verlies van België. Het denkbeeld is grootsch en het staatkundige vernuft van den heer *Perrier* voorzeker waardig. Men zal wel zonder moeite willen gelooven, dat de Conferentie, en Engeland in het bijzonder, die edelmoedigheid van onze zijde volkomen zouden toejuichen. Men zou nog slechts de ratificatie van Frankrijk behoeven, dat niet hetzelfde is, als het kabinet van den 13 Maart. (National.)

B E L G I E.

BRUSSEL den 12 November.

Gisteren is, op het plein voor de Sint Gudule, aangeplakt geweest, doch daarna door een commissaris van politie afgescheurd geworden, de volgende satire:

„Met permissie der regering, zullen heden, den 10 November en volgende dagen, in de zaal van het *Foreign Office* te Londen, de vijf groote physici van Edröpa, bekend sedert de beruchte goochelstukken van 1815, de eer hebben, het publiek een representatie te geven van een onafgebroken reeks van tours d'adresse; spelen met de bekers, goochelstukken, enz., enz., welke Europa verwonderd hebben en onder den naam van *protokollen* bekend zijn. Deze stukken zijn al sterker en sterker; gevolgd van de *achtien artikelen*, blijspel met zang, waarin de paillass van de troep, *Prius de Talleyrand*, de aria: *Fiez-vous, fiez-vous aux vains discours des hommes* zal zingen.”

„Na dat stuk zal worden ten tooneele gevoerd: *De 24 artikelen of het ver-goochelen van België*, een sterk stuk, zonder secondes.

„Het spektakel zal besloten worden door de *Groote Fantasmagorie of de Engelsche vloot*. Het publiek wordt verwittigd van niet te verschrikken; want het is slechts een zins-begaaieling, om oude lieden, vrouwen en kinderen bang te maken.”

N E D E R L A N D E N.

's GRAVENHAGE den 13 November.

Het onderzoek der begrotings-wetten houdt steeds de afdelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal bezig. In den loop dezer week zal met het ontwerp van wet over het personeel een aanvang gemaakt worden.

Ten gevolge der in de afdelingen van gezegde Kamer gemaakte bedenkingen tegen het ontwerp van wet, rakende de schatkistbiljetten, is van gouvernementswege een nieuwe redactie van dat ontwerp ingeleverd; de som van f. 1,500,000, voor de rentebetaling en intrekking van schatkistbiljetten in 1832, blijft bepaald; zoo ook, dat om de 3 maanden, aanvang nemende met Maart 1832, bij loting f. 150,000 aan schatkistbiljetten zullen afgelost worden; maar er is de bepaling bijgebragt, dat hetgene, na de rentebetaling en de evengemelde aflossing; van de f. 1,500,000 ten einde van het jaar 1832 zal overig blijven, zal besteed worden tot het doen eener extra loting in Januarij 1833; voorts zullen de uitgelote schatkistbiljetten telkens worden bekend gemaakt, en geene rente meer geven na de maand, in welke de uitloting heeft plaats gehad; eindelijk zal het kapitaal van 1 miljoen schatkistbiljetten van f. 50 op 3 millioenen gebragt worden.

Uit eenen officiëlen staat der bestaande schatkistbiljetten zijn daarvan op dit oogenblik $\frac{3}{4}$ millioenen stukken van f. 1000, 6 millioenen stukken van f. 500, $\frac{4}{5}$ millioenen stukken van f. 100, en 1 millioen stukken van f. 50.

Bij resolutie van den heer directeur-generaal voor de marine, van den 10 dezer, is bepaald geworden, dat Sunderland, gelegen in het graafschap Durham, als *besmet* en de plaatsen tusschen de rivier de Tyne en de rivier de Teems, in den omtrek van Sunderland gelegen, als *verdacht* zullen worden beschouwd, en dat mitsdien de van daar komende en in de havens en zeegaten van dit rijk binnenvallende schepen, te weten, die van Sunderland aan een quarantaine van veertig, en die van de bedoelde overige plaatsen aan die van tien dagen zullen moeten worden onderworpen.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Dingsdag, den 15 November.

In deze zitting, welke te twee uren is geopend, zijn gelezen en goedgekeurd de notulen van het verhandelde in de laatste openbare zitting van den 5 dezer, en in de zitting van het comité-generaal van den 11 dezer. Wijders is ingekomen een menigte van rekesten, meest alle betrekkelijk tot de in overweging zijnde wetten, wegens de belastingen op het zout, den turf, de steenkolen, de grondbelasting en de belasting op het personeel; welke verzoekschriften naar de commissie tot de petitiën zijn verzonden.

Deze commissie heeft verslag gedaan, bij monde van de heeren *Cats*, van *Swinderen* en *Junius van Hemert*, op onderscheidene rekest van denzelfden aard; waar omtrent is besloten, dat de daarover uitgebragte rapporten zullen worden gedrukt en de rekesten zelve ter griffie worden nedergelegd.

Daar heeft een discussie plaats gehad over een adres van het gemeente-bestuur van 's Heerenland van Moerkerk, hetwelk, in het belang van de ingezetenen dier gemeente, reclameerde tegen de voorgestelde verhooging van de belasting op het personeel. De commissie tot de petitiën had daaromtrent voorgesteld, om over te gaan tot de orde van den dag, op grond van de onbevoegdheid van het gemeente-bestuur, om zich tot de Staten-Generaal te wenden, daar, volgens art. 151 der grondwet, niet de gemeente-besturen, maar alleen de provinciale staten de bevoegdheid hebben, om de belangen van de ingezetenen hunner provincie bij de Staten-Generaal voor te staan. De heeren *Bijleveld* en de *Jonge ondersteunden* het gevoelen der commissie, hetwelk nader door de heeren *Cats* en *Junius van Hemert*, leden dier commissie, werd ontwikkeld.

De heeren van *Reenen*, *Donker Curtius*, *Luzac*, *Warin* en *Beelaerts van Blokland* waren van een tegenovergesteld gevoelen. Zij begrepen, dat art. 161 der grondwet een algemeene en zeer uitgebreide strekking had, en dat gemeente-besturen daarbij niet waren uitgesloten van het regt, om zich ook tot de Staten-Generaal te wenden. Zij merkten daarenboven aan, dat tot dus verre aan dezelve dat regt nog niet was betwist geworden, maar dat zij hetzelfde dikwijls hadden uitgeoefend, inzonderheid bij gelegenheid van de voorgestelde organisatie der regterlijke magt; dat altoos niet de minste zwagheid daar tegen was geopperd, en dat die rekesten ter griffie waren nedergelegd geworden. Dat gevoelen werd door de meerderheid omhelsd. De Kamer besloot met 27 stemmen tegen 14, dat het rekest van het gemeente-bestuur voornoemd ter griffie zou worden nedergelegd, en dat de commissie van den inhoud van dat verzoekschrift een meer uitgebreid verslag zou opmaken, hetwelk gedrukt zou worden.

AMSTERDAM den 14 November.

„Het is niet waar, dat de heer *Rotschild* van Londen te Brussel is gearriveerd, gelijk sommige couranten gemeld hadden. Men had gesproken van een door het Belgisch gouvernement te sluiten leening, welke door den heer *Rotschild* moest worden tot stand gebragt. In de laatste dagen van October had hij dit inderdaad beloofd; doch sinds verscheidene dagen heeft hij doen weten, dat hij zich niet anders met die operatie zoude inlaten, dan wanneer de Koning der Nederlanden het vredes-traktaat had aangenomen.” (*Journ. de la Belgique*)

— Heden nacht te twee uren is alhier, ten huize van den winkelier in manufacturen *Zeldenrust*, in de Kalverstraat, een allervreesselijkste brand uitgeborsten. Reeds dadelijk bij het eerst ontdekken van denzelfden sloeg de vlam op een ontzettende wijze door deuren en vensters uit, en ofschoon onverwijd, of liever met de gewone vaardigheid, de brandspuiten toesnelen, hadden zich reeds de vlammen aan de belendende en zelfs aan de tegenover staande huizen medegedeeld, de kornissen van welke laatste reeds werkelijk brand hadden gevat. Met dezelfde woede sloeg ook de brand van achter uit in de Handboogstraat, alwaar de, met slechts één huis tusschen beide wonende, chimist en apotheker *Oldenburg* een stookplaats heeft. Ware deze in brand geraakt, dan zouden, bij den vreesselijken stormwind, die juist op dit tijdstip woedde, de noodlottige gevolgen niet te berekenen zijn geweest.

Weldra echter warende twintig aangelselde en jilings in gereedheid gebragte spuiten in werking, doch de het huis verterende vuurwoede noodzakte hen,

om hetzelfde aan den brand ten prooi te laten, en alleen de evengemelde huizen tegenover en rondom door spuiten nat te houden, zoo als dan ook werkelijk al die huizen, met eenige vergelijkenderwijs ligte schade aan sommigen, zijn behouden gebleven. Het huis van *Zeldenrust* daarentegen is met winkelgoederen, meubelen en allen eigendom geheel en al uitgebrand, zoodat nog slechts de gevels en muren zijn blijven staan, en de ruimte tusschen dezelve zich als een geheel ledig erf vertoont.

Tot overmaat van ramp, is des bewoners echtgenoot, die zich trachtte te redden, door uit een venster, der tweede verdieping te springen, daarbij jammerlijk omgekomen. De man, die insgelijks, met 10 van zijne twaalf kinderen, moete moet gehad hebben de vlammen te ontkomen, is aan het been gekwetst. Twee kinderen en een dienstbode, die in een huis waren gevlugt, zijn eerst heden namiddag te 2 uren, al dien tijd in een soort van verbijstering moerende verkeerd hebben, te regt gekomen. De ongelukkige, zoo rampvol van zijne gade beroofde vader, die met de geredde kinderen, even als hij zelf, op hemd en nachtgoed, van alles ontbloot, bij eenen nabestaanden in huis was genomen, is op dit oogenblik van het gebruik zijner zinnen beroofd, waartoe ook niet weinig het lang gemis zijner beide overige lievelingen moet bijgedragen hebben.

De autoriteiten der politie waren onverwijd en, als ware het, de eersten ter plaatse, en hunne kalme bevelen, doelmatig uitgevoerd, hebben merkelyk bijgedragen tot stuiting van eenen brand, die bij mindere zorg en activiteit, vooral aangezien het stormweer, een groot gedeelte der schoone Kalverstraat zoudde hebben in de asch gelegd.

PS. Zoo even vernemen wij, dat de dienstbode en twee kinderen niet te regt zijn, en waarschijnlijk in de vlammen moeten zijn omgekomen.

— Wij ontvangen heden morgen de Londensche dagbladen tot Zaterdag, den 12 dezer, en ontleenen daaruit de volgende extracten;

„Over St. Helena zijn dezen morgen (9 Nov.) van China berigten ontvangen van eenen zeer ongunstigen aard, als zijnde op *Macao* tusschen de inboorlingen en de Engelsche bewoners ernstige onlusten uitgebroken, ten gevolge waarvan de Britsche factorij gedeeltelijk door vuur was verwoest, en dat van de zijde der Engelschen de bedreiging was gedaan, om, te rekenen van den 11 Ang. jl., alle handelsbetrekkingen te staken, indien niet de grieven, over welke zij zich beklagden, hersteld werden.

„De berigten van Coventry zijn van meer geruststellenden aard, en ook vernemen wij niet, dat de Manchester-vergadering door eenige wanordelikheden is gestoord geworden.

— De *Courier* van den 10 dezer bevat het volgende city-artikel: „Uit de heden morgen van België ontvangene brieven vernemen wij, dat er nieuwe moeilijkheden tot de afdoening der zaken van dat land zich hebben opgedaan, verzeke-rende men, dat Koning *Leopold* verklaard heeft, dat, nu de Belgische natie hem de magt had in handen gelegd, om datgene te verrigten, wat hij voor haar belang meest oorbaar zoude achten, hij de voorgestelde artikelen niet kan aannemen, vóór hij door al de Mogendheden, die de Conferentie uitmaken, formeel zal zijn erkend geworden als Koning van België.”

Van den 15den. In een rapport, aan den Koning en de Kamer van Frankrijk, door de heeren *Auguste de Laveleye* en *Ajasson de Gransagne* aangeboden, betrekkelijk de noodzakelijkheid, om de arbeidende klasse werkende te houden, vindt men het ontwerp, om van de Middellandsche zee tot aan de Noordzee eenen IJzerbaan aan te leggen. Deze weg zoude de IJn volgen, die, schier zonder eenige schuimte, van het zuiden naar het noorden, langs de Rhône, van Marseille tot aan hare zamenvloeiing met de Saône te Lyon, voorts langs een groot gedeelte van de kom der Saône tot aan den oorsprong der Maasloopt, van welke zij te Namen afwijkt, om tot aan Charleroi de Sambre te volgen, en verder langs het kanaal van Charleroi, langs dat van Willebroek, langs den Rupel, en eindelijk langs de Schelde tot aan Antwerpen.

„Deze weg, die als de groote slagader zoude kunnen beschouwd worden van geheel het stelsel van binnenlandsch vervoer van Frankrijk en België, zoude eenen snelle en min kostbare gemeenschap openen tusschen de Noordzee en de Middellandsche zee. Weinige dagen zouden toereikende zijn, om de ruimte te doorklieven, die de beide zeeën van elkander scheidt, en men zoude noch de windstillen, noch de stormweers, noch haverijen te duchten hebben, aan welke men de koopgoederen blootstelt, door dezelve een gedeelte van het Europeesch transport te water te doen afleggen. Er zoude derhalve langs dezen nieuwen weg grootere zekerheid in de aankomst zijn. De besparing in geld is vrij aanmerkelijk, doch die in tijd is onberekenbaar groot.

„Zoodanige voordeelen doen met grond verwachten, dat schier geheel de handel der Noordzee met de Middellandsche zee aan den regstlijnigen weg over IJzer de voorkeur zoude geven boven de ontzettend groote booglijn, welke tot dus verre deszelfs schepen hem noodzaken te doorloopen.” (*Moniteur Belge*)

— Van de Citadel van Antwerpen schrijft men ons, in dato den 11 November, als volgt:

Sedert eenige dagen is hier met eenen harden wind uit het westen veel regen gevallen, en ten gevolge van dien in de omstreken van Zwijndrecht aan den Vlaamschen wal een dijk op twee plaatsen doorgebroken, zoodat de gansche polder aan dien kant, zoover men zien kan, geheel onder water staat en het wel naar een zee gelijk.

Benige dagen geleden, zijn er eenige Belgische officieren op het door ons veroverde fort St. Marie gekomen, hetwelk op dit oogenblik niet door onze troepen bezet is; een officier der marine van een der oorlogsschepen naar hen toegezonden zijnde, heeft hun gezegd, dat zij het dadelijk hadden te verlaten, zullende er anders strengere maatregelen behooren gebruikt te worden; aan welk bevel zij dan ook voldaan hebben. Het was de gewezen figurant in de komedien, tegenwoordig generaal *Niellon*, die het bevel in de beide Vlaanderen voert, met zijne staf-officieren.

Van den 16den. Volgens brieven uit Maagdenburg, wordt daar de *cholera* van zulk een kwaadschuldige strekking, als zij zich aan die zijde van den Oder tot nog toe nergens heeft vertoond. Men poogt zich daartegen te wapenen met allopathische en homöopathische middelen; daar echter van dit laatste geneesmiddel de doctoren weinig kennis, en bestendig een grooten afkeer tegen hetzelfde hebben, en de minkundigen gewoonlijk het regte oogenblik ter aanwending der redmiddelen verzuimen, of het hoofd geheel op hol laten gaan, en alles door elkander gebruiken, zoo heeft men ook reeds zeer onaangename resultaten gezien. Benige dagen geleden stierf een rijk koopman, en aan elken dag volgde hem een zijner drie kinderen ten grave, blijvende alleen de moeder over. Ook de broeder van dezen koopman had, bij het verzenden van dezen brief, een kind en een dienstbode verloren; ook de vrouw van den huize was ziek geworden. Men schrijft deze boosaardigheid der ziekte toe aan de warme lucht, en berookt men zich, om toch niets te verzuimen, zelfs op straat.

— Te Königsbergen waren den 5 Nov. te 12 uren des middags, sedert hetzelfde uur van den vorigen dag, *cholera*-ziek geworden 12 personen; het geheel getal der tot dus verre waargenomene gevallen brengende op 2048, waarvan genezen 781; gestorven 1224 en nog onder de behandeling der geneesheeren 34 personen.

— Volgens de laatste berigten, waren te Weenen en deszelfs voorsteden op nieuw 46 personen ziek geworden, 34 genezen, en 16 overleden, blijvende 255 nog in de behandeling.

— Uit Riga wordt gemeld, dat de zee- en landhandel in dit najaar aldaar nog altijd levendig is. Het getal der schepen heeft bereids de niet gewone hoogte van 1600 bereikt, en de toevoer te land is, vooral uit Lithauen, zeer sterk, ofschoon eensdeels de scheepvaart door de quarantaine-maatregelen zeer gestremd wordt, en anderdeels Lithauen door den opstand aanmerkelijke schaden heeft geleden.

— Sedert het bekend worden der door de gezondheids-commissie goedgekeurde geneesmiddelen, die moeten aangewend worden bij diegenen, welke door de *cholera* mogten worden aangeast, zijn al de aangeradene artik. te Londen, meer dan 100 pCt. boven derzelver gewonen prijs gestegen, en vele zelfs zijn nauwelijks te verkrijgen. Wij zullen de volgende medicamenten opnoemen. De onderstaande prijzen zijn die van groote hoeveelheden: buitenlandse pepermentolie, die drie weken geleden voor 10 sh. per pond aan de markt lag, is thans moeilijk voor 26 sh. te verkrijgen. De Engelsche pepermentolie is zoo schaars, dat de prijsnominaal 69 sh. per pond is, welke men gaarne geeft voor dezelfde kwaliteit, die vroeger voor 25 en 30 sh. verkrijgbaar was. In capaputolie heeft de sterkste rijzing plaats gehad, namelijk van 1 sh. per ons tot 9 sh. Gelijk men denken kan, schuilt onder de aanrading en uitventing van zoogenaamde behoedmiddelen tegen de *cholera* veel bedrog; zoo roept men door de straten van Londen: *cholera-morbus-ossen-oogen! cholera-morbus-cigaren! te koop*, enz.

— Wij ontvangen de volgende mededeeling uit Noordwijk aan Zee, van den 14 November: „Wij waren hier ooggetuigen van een akelig schouwspel: een brikship, door den geweldigen storm geteisterd, geraakte in de branding, en diep geladen zijnde, stootte het alras op de derde bank. Hoogstwaarschijnlijk moet het dadelijk een lek bekomen hebben; want wij zagen

kort daarop het schip min of meer op zijde hellen en het scheepsvolk in den grooten mast klimmen. De reddingsboot zonder verwijl, met eenen onbeschriften lijken moed, door de baren naar het vaartuig gestuurd, kwam te spade; ééne stortzee wierp de ongelukkigen, die wij in den mast hadden zien vlugten, in den afgrond. Het schip werd verbrújzeld en was niet meer te zien. Waarschijnlijk was het met steenkolen geladen; want het scheen, dat de zee bij het aan stukken slaan zwart was. — Uit eenige aan strand gespoelde goederen, als boot, barkas, gezangboek, enz., schijnt het een Engelsch geweest te zijn.

— Terwijl de brankloop te Hamburg en op sommige plaatsen in Hanover heerscht, ja zelfs Engeland niet langer verschoont, is het nauwelijks te gelooven, dat Holland ook van deze Europeische plaag zal bevrijd blijven. Bemoedigend is daarbij de gedachte, dat het kwaad, terwijl het nadert, zich in een minder verschrikkelijke gedaante begint te vertoonen, en dat, zoo van de personen, door hetzelfde niet zelden ten gevolge eener verkeerde levenswijze aangestast, nog alrijd velen bezwijken, het getal echter der personen, dat door deze ziekte getroffen wordt, kleiner is, dan bij eenen wel te regt voor besmettelijk gehouden ziekte te verwachten was, en wij zelve bij de Groningsche koorssen, op eigen grond, hebben ondervonden. Men mag hierbij voegen, dat men overal den tijd gehad heeft, om door het voorbereiden van doeltreffende maatregelen in de verzorging en de verpleging der personen te voorzien, welke door de kwaal mogten worden aangerast. Wij vernemen dan ook met genoegen, dat men zich in de hoofdstad bevljigt, om zich van geneeskundigen te verzekeren, die, ware het noodig, de verzorging der zieken met elkander zouden willen deelen. Hetgene er wordt bijgevoegd, dat een aantal hunner de verlangde toezegging onder allerlei voorwaarden, en sommigen zelfs zonder eenigen anderen grond, dan hunnen onwil aan te voeren, zouden van zich schuiven, kunnen wij nauwelijks gelooven. De burgerij, die zoo veel veerkracht heeft aan den dag gelegd en van publieken geest meer en meer bewijzen begint te geven, heeft het in hare hand, om op dergelijke weigeringen regt te doen. Ieder burger verklaare slechts onbewimpeld, dat hij zich alleen van de hulp van hem bedienen wil, die bereid is te toonen, dat het hem aan Vaderlands- en Menschenliefde niet geheel ontbreekt. De Regering handele daarmede overeenkomstig; zij doe van hare genomene voorzorgen verslag; zij deele de namen mede van hen, die met haar de handen willen ineen slaan, maar ook de namen van hen, die zulks weigeren, en zij zorge, dat ook van harewege geenerlei gunst worde bewezen aan hen, die zich aan het algemeen welzijn niet laten gelegen zijn. (Noordstar.)

— Volgens tijdingen uit België, moet men te Luik eene contra-revolutie hebben willen daarstellen; dit echter uitgelekt zijnde, heeft het gemeen zich zoo openlijk en zoo krachtig daartegen verklaard, dat drie der voornaamste inwoners voorzigtig geoordeeld hebben, om zich weg te maken. Vervolgens zoude het gemeen hunne huizen hebben willen plunderen, dan ook dit is door de poging der politie en eenige weldenkende inwoners verijdeld.

BREDA den 14 November.

Wij vernemen, dat men al onze voornaamste zegaten en eenige voordelinge positiën op onze binnenwateren versterkt en gewapend heeft, terwijl men nog met den prijszwaardigsten ijver voortgaat, dezelve verder in eenen geduchten stagt van tegenweer te brengen; zoodat ons gouvernement het vaste voornemen schijnt gevormd te hebben, om van dien kant elk, die onze kusten vijandig mocht naderen, eenen onzen vorigen roem waardigen tegenstand te bieden. Met eendragt, moed, volharding, en daarbij het oog op onze Hoogen getrouwen bondgenoot (de Voorzienigheid), de eenige, die ons in deze oogenblikken openlijk bijstaat, kunnen wij hoop voeden, met den aanvang eener nieuwe aanstaande jaartelling, eene minder onheilsPELLende toekomst te beleven, dan bij den aanvang van dit jaar. — De moedeloosheid neemt in België van dag tot dag toe; — de klagen worden aldaar luider en menigvuldiger. — de troon van Vorst Leopold is reeds vermolmd, en kan ieder uur ineenzakken. — het Belgische ministerie is versleten — de ministeriële wachtrooster twee à drie keeren afgehoopen. De revolutie loopt kugchende rond en vermindert oogenschijnlijk, zoodat het te vreezen is, dat zij de winter evening niet zal halen. Alles duidt aldaar eene naderende crisis aan; — terwijl daarentegen bij ons alles er zoo krachtig uitziet, dat ons Staats-ligchaam zich onvermijdelijk aan alle kanten moet uitzetten. Men blijve echter voor het gezonde ligchaam WAKEN, en alhoewel wij voor de revolutie-besmetting gewaarborgd zijn, zal men echter te meer voorzorgen moeten gebruiken, als dat besijde den geest geeft; want dewijl dat ligchaam reeds lang levend bedorven is, zoo zal het na zijnen dood eenen verpestenden reuk van zich geven!

— Uit Amsterdam wordt ons het volgende gemeld:

„Onder het hoogere publiek alhier wordt veel gesproken over den Koning en Hoogenadels volharding in het weigeren der 24 artikelen. De aanzienlijke en voorname handelshuizen zijn allen, volgens gerigten van een der eerste onder dezen, met den geest beziel, om thans nog, bij het tegenwoordige statu quo, zich lieter alle opofferingen gaarne te getroosten, dan bij den naaer het verwijt te verdere te hebben van, door den Koning nu, bij zijne weigering der 24 artikelen, niet met geld ter volharding bij te staan, de oorzaak te zijn geweest, dat Hollands handel de hantard werd afgesloten. De gevoelens en handelingen des Konings worden hoog gewaardeerd; men weet, en dit verwekt evenveel genoegen als het gerustheid inboezemt, dat Hoogstdezelve in deze oogenblikken meestal blijkaar bemoedigd en opgeruimd is. In een der laatste brieven aan onze afgezanten te Londen, de heeren Falck en Zuylen van Nyevelt, moet Z. M. eigenhandig er hebben bijgevoegd: „dat Hij wel alleen stond, zonder menschelijke hulp, doch vastelijk vertrouwde op de ondersteuning der Voorzienigheid in zijne ge regte zaak, en op de beproefde trouw van zijne geliefde Noord-Nederlanders.”

Men brengt dit in verband met het Nederlandsch verband, hetwelk opgericht is met het doel, om in dezen tijd aan den Koning, zonder toevlugt tot geldleening of belasting, het aan geene middelen te laten ontbreken. Overigens zijn de gesprekken van den dag hier zeer levendig met opzigt tot het afhouden der Engelsche vloot, waarin men algemeen de zichtbare hand der Voorzienigheid erkent, indachtig, dat het Vaderland door den storm wellicht ten tweedemaal is gered geworden. Immers, daar men te voren geen tijd had gehad, zich op alle punten behoorlijk te voorzien, noch weten kon, waar de Engelschen het eerst zouden verschijnen, op Texel, bij Helvoet of aan de Schelde, zoo heeft men zich thans in staat kunnen stellen, hen, des noods vijandelijk, gerustelijk te kunnen afwachten. Dat overigens onze zeelieden den euvelmoedigen aanrander wel ontvangen zouden, zoo hij ons te nabij kwam, daarvan moge getuigen het schrijven van een' onzer eerste scheepsbevelhebbers op de Schelde, dezer dagen aan een' der meest gesachte ingezetenen dezer stad: „Onze vloot,” zegt dezelve „heeft hare positie zoodanig genomen, dat de Engelschen zich waarschuwend wel wahren zullen vijandelijkheden te beginnen; en deden zij het, ieder onzer zou naderbij wezen, om met zijnen bodem het admiraalschip, of het eerste het beste Engelsch schip, dat opkomen mogt, aan te klampen en, op het voorbeeld van van Speyk, door den brand in het kruid te steken, beide de schepen in de lucht te doen vliegen en met derzelver wrakken de Schelde te stoppen.” — Wij weten bij ondervinding, dat de taal onzer zeelieden geen ijdel gesnoef of louere klanken zijn. De eer onzes lands is gerust hunnen aem aanbetrouwd, en deze gedachte, die op overtuiging is gegrond, draagt, terwijl zij de geestdrift verhoogt, met het bewustzijn van ons goed regt, tot het algemeen gevoelen bij, van te willen volharden met liever het uiterste af te wachten, dan onwaardig te bukken voor ge weld en onregt.”

— Te Antwerpen is den 7den overleden de heer Ellerman, consul van Hanover, die zich door zijne hulpvaardigheid en menschelevendheid, bij verschillende gelegenheden, welke sedert het uitbreken der omwenteling in die stad zijn voorgekomen, heeft onderscheiden; waarvan hij ook door het verzorgen onzer gekwete zeelieden, ten gevolge van de heldendaad van van Speyk, bewijs heeft gegeven. Alle schepen in de haven, zonder onderscheid van natien, hebben ten teeken van rouw hunne vlaggen halverstok laren waaijen.

— De heer Goblet was, gedurende de magere tijden, minister van oorlog in België. Hierom heeft hij zich beklaagd, dat hij niet, even als zijne opvolgers, een beurs heeft kunnen maken. Leopold heeft ingezien, dat de brave man verongelikt is geworden en... heeft hem drie weken tijd gegeven, om, in het ministerie van buitenlandsche zaken, zijne schade in te halen.

ROTTERDAM den 16 November.

Men verhaalt, dat de Conferentie een nieuw protokol, het 51ste, heeft gemaakt. Hierbij zou verklaard worden, dat Leopold, door de Mogendheden erkend zijnde, de vierentwintig artikelen had aangenomen. Ook zouden daarin eenige nadere wijzigingen omtrent de vaart op de rivieren zijn vastgesteld.

HAARLEM den 14 November.

Fransche dagbladen bebelzen de volgende bijzondere berichten uit Brussel, van den 5 November: „Gisteren avond is alhier een kabinetsraad gehouden, waarbij de heeren Adair, Belliard en van de Weijer tegenwoordig zijn geweest. Men meent, dat de heer de Meulenaere heeft aangedrongen op het onmiddellijk erkennen van Koning Leopold door Pruisen, gelijk ook op het onmiddellijk ontruimen van de citadel van Antwerpen. De heeren Coghen en Raikem hebben hem in dit gevoelen ondersteund, doch de diplomaten Adair en Belliard hebben,

even als de heer van de Weijer, menige zwaarigheid geopperd, en aangemerkt, dat het nog de tijd niet was, om de zaken tot het uiterste te drijven; — dat tusschen Londen en 's Gravenhage, wegens het aannemen der 24 artikelen, werd onderhandeld; — dat men hoop had, dat de laatste moeilijkheden zouden worden uit den weg genomen, en dat men vooral, door Pruisen lastig te vallen, de banden, die deze Mogendheid reeds aan Holland verbinden, niet nauwer moest toehalen.”

— Het blad der geestelijkheid van Luik wil, dat men steeds met vertrouwen de vestiging der onafhankelijkheid te gemoet mag zien, maar dat men zich intusschen de kosten eener krachtigade wapening moet getroosten, en tevens al de onnutte ambren en bedieningen, een ware kanker in gen' constitutionelen Staat (gelijk dit blad zich uitdrukt), moet afschaffen. [Nog onlangs heeft men voor een' oom van den heer van de Weijer, te Gent, eene bediening van f 1600 uitgedacht.]

UTRECHT den 14 November.

De berichten uit Brussel, van den 11 dezer, doen zien, dat de Belgen niet zonder vrees voor de moerasbewoners zijn en blijven: de angst is er nog niet uit; wat kan toch eene goede les uitrigten! De hulp van Engeland en Frankrijk alleen kan den angst eenigermate matigen. Zie hier, wat de Belgen schrijven:

„De verschillende bewegingen, welke bij het Hollandsche leger hebben plaats gehad, vooral van het oprukken van eene divisie van dat leger naar de grenzen van Limburg, doen gelooven, dat de Hollanders Venlo willen bezetten. Zoodra deze tijding ter kennis van het gouvernement kwam, heeft de minister van oorlog verscheidene eskadetten afgezonden, waarvan een aan den (Franschen) generaal Desprez, chef de l'état-major-général, om de noodige maatregelen te nemen. Er zijn ook ordonnans-officiers afgezonden, om de geheele linie op te nemen.”

— De Belgen hebben ook vrees voor de Russische bajonetten, en geen wonder! die barbaren zouden zoo toegeslijk, zoo goedaardig niet zijn als de moerasbewoners; eenmaal voor de poorten van Brussel gekomen, zouden zij voor geene Fransche troepen terug trekken. Laat ons zien, wat de Belgen deswege schrijven:

„Wij vernemen uit Warschau, van den 26 October, (zeker uit bijzondere brieven, alsoo de Belgische, Fransche en Poolse Jacobijnen in naam verband met elkander staan,) dat de Russische officieren openlijk spreken van eenen nieuwen veldtocht, welke in de aanstaande lente zal plaats hebben. Wij hebben reeds gelegenheid gehad deze tijding aan te kondigen, welke wij ook van eenen anderen kant hebben ontvangen. Zeker is het, dat er orders gegeven zijn ter aankoop van levensmiddelen, hetwelk aantoon, dat wij nog 150,000 man te onderhouden zullen hebben.” Als deze 150,000 man Russen zijn, dan zullen de Belgen weten, dat zij die gehad hebben.

GRONINGEN den 16 November.

Heden aanvaardde de Hoogleeraar L. G. PAREAU het Hoogleeraarsambt in de Godgeleerdheid aan onze Hoogeschool met het houden eener plegtige Redevoering, ten onderwerp hebbende: *de animo non minus Theologorum quam ingēnō, Academica institutione informando*, dat is: *dat het hart der Godgeleerden niet minder dan het verstand door de Akademische opvoeding behoort gevormd te worden.*

In de Staats-Courant leest men:

„Volgens ingekomene berichten van den 8 November, uit Hamburg gedagteekend, genoten de heeren Professor Hendriksz, Dr. Beckers en Dr. Antzeijns aldaar bij voortdurend eene goede gezondheid, schoon aanhoudend zich onledig houdende met het bezoeken der hospitalen, waarin cholera-kranken verpleegd worden, en de verrigt wordende lijk-openingen steeds bijwonende.

Tot dus verre had ook nog niemand der aldaar praktizerende geneesheeren de ziekte bekomen, waartoe eene geregeld levenswijze en verbanding van alle vrees, als het beste voorbehoedmiddel, door hen wordt geoordeeld medegewerkt te hebben.

De maatregelen, door de Regering genomen tot zee spoedige, steeds bij de hand zijnde en doelmatige verpleging der zieken, worden zeer door hen geroemd en ter navolging aangeprezen: even zeer betuigen zij hunne meeste tevredenheid over de volvaardige medewerking, welke zij aldaar, tot het bereiken van het doel hunner zending, ondervinden.

Sedert eenige dagen nam het getal der zieken aanmerkelijk af, zoodat er op den 7 November slechts 9 nieuwe zieken waren bijgekomen, terwijl dat getal twee dagen vroeger nog 16 bedroeg; het geheele getal der in behandeling zijnde zieken, op de bevolking van ongeveer 130,000 inwoners, bedroeg slechts 133.

Ook was de ziekte minder hevig in haren aard en verloop, dan in het begin, niettegenstaande het weder aldaar sedert eenige dagen ook zeer veranderlijk geweest was; — men was algemeen van gevoelen, dat de epidemie haren hoogsten trap bereikt had.

Een beroemd Fransch geneeskundige, die dezer dagen aldaar van Petersburg was aangekomen, en in laatstgemelde stad zelf aan de cholera-krank gelegen had, verklaarde, dat hij den aard der ziekte te Hamburg veel zachter gevonden had, dan te Petersburg, en dat hij van gevoelen was, dat het karakter derzelfde steeds zachter zoude worden, naar mate zij zich verder uitbreidde. Gelukkig vooruitzigt voor ons, indien dit gevoelen mogt bewaarheid worden!

Gemelde heeren dachten, tegen het einde dezer week Hamburg te verlaten, om, tot het verder onderzoek in het doel hunner zending, zich naar Berlijn te begeven.”

TEGENWOORDIGHEID VAN GEEST.

Uit een Indisch Reisverhaal.

Enige officieren en burgerlijke beambten hadden besloten, in de nabijheid van Agra eene jachtpartij te houden. Eene geschikte plaats voor de tenten werd gekozen onder de zich ver uitstrekkende takken eens grooten banaan-booms, op wiens onderste stammen de prachtige kleuren der pauwen, door de zon bestraald; schitterden, terwijl hooger een aantal apen huppelde en grinsde. De paarden waren aan de naastbijstaande boomen gebonden, en verjoegen met hunne staarten de lastige insecten. Rondom de legerplaats vlamden groote vuren; bonte lampen versierden de tenten, waarvan de wanden met tiggervellen behangen, en de vloeren met tapijten belegd waren, terwijl sofa's, met behangsels van doorschijnend gaas voorzien, gemakkelijke slaapplekken vormden. Blinkende zwaarden en dolken, met zilver ingelegde pistolen en geweren, messen, jagspietsen, vergulde bogen, pijlen en kokers lagen rondom verspreid. De tafels waren met Europeische boeken en journaals bedekt, en niets duidde aan, dat deze woningen in het midden van een Indiaansch bosch stonden.

De menigte personen, het gedruisch en de vuren, die rondom de legerplaats brandden, lieten geene gedachten aan vrees bij het gezelschap opkomen, dat, bij elkander gezeten, zich op verschillende wijzen onderhield. Terwijl men aldus in de grootste zorgeloosheid den maaltijd verbeide, sprong plotseling een tijger van de grootste soort onder de groep, greep met zijn' muil een' der aanwezigen, en tijde met denzelven in de struiken, met eene snelheid, die elke vervolging onmogelijk maakte. Het luide geschreeuw dergenen, die door schrik en ontzetting niet geheel en al verstomd waren, dende slechts, om de vugt des tijgers te bespoedigen; en een oogenblik daarna was zelfs geen spoor van denzelven meer te ontdekken. Intusschen gaf men alle hoop, om den ongelukkigen te redden, nog niet op; spoedig geep elk eene fakkel en het een of ander wapen, en tijde daarmede het bosch in. Het door den tijger gegrepen offer was een officier, wiens tegenwoordigheid van geest en onwankelbare moed hem ook thans in zijnen verschrikkelijken en gevaarvollen toestand niet begaven.

Noch de smart zijner wonden, die hij reeds bekomen had, noch de verschrikkelijke wijze, waarop hij langs doornen en struiken gesleept werd, noch ook het vooruitzigt op een' gewissen dood kon zijnen moed doen wankelen. Hij zon, in tegendeel, met de grootste koelbloedigheid op een middel, om zich te redden, en beproefde er ook werkelijk een. Hij had, namelijk, een paar pistolen in zijnen gordel, en daar de tijger hem in de borst gegrepen had, waren zijne handen geheel vrij.

Langzaam trok hij derhalve eene pistool, tastte naar het hart des ondiens, en brandde los. Eene ligte beving, of wel een sprong van den tijger deed het schot missen, en het gevolg daarvan was, dat het dier hem vaster greep en nog sneller vooruitjilde. Ofschoon voor een oogenblik door den angst overweldigd, verkreeg de moedige officier echter spoedig zijne bezinning weder, en besloot eene nieuwe poging ter zijner redding te wagen. Hij trok zijne tweede pistool, drukte dezelve vast tegen het hart van het dier, greep met eene zekere hand den trekker, en brandde op nieuw los. Over hetzelfde oogenblik stortte de tijger dood naast den officier neder. De vreugde, overwinnaar gebleven te zijn, woog verre weg op tegen het bloedverlies en de smart zijner wonden. Hij gevoelde echter, dat hij te zwak was, om zijne vrienden te bereiken, ofschoon het hem ook gelukken mogt den weg derwaarts te vinden. Nog overleede hij, wat te doen, toen het geroep der vrienden, die hem zochten, zijn oor trof. Hij wankelde naar de plaats, vanwaar hij de stemmen vernam, en bereikte, hoewel van bloed doorweekt en ten uiterste afgemat, zijne juichende vrienden. (Atlas.)

LIJST VAN NEDERLANDSCHE SCHEPEN, WELKE DE SOND GEPAASSEERD ZIJN.

Den 7 Nov. R. R. Tunteler, Geertruida, van Petersburg naar Bremen.
„ „ „ C. J. Drent, Johanna Jacoba, van Petersburg naar Amsterdam.
ELSENEUR den 8 November 1831.

*. KOMMISSARISSEN over de SPIJSUITDEELING aan BEHOEFTIGEN te Groningen verwittigen hunne mede-ingezetenen, dat zij, even als in vorige jaren, Intekenings-biljetten voor deze nuttige inrigting zullen rondzenden.

Zij zouden het beleedigend achten, hier iets tot aanmoediging bij te voegen, daar ieder, zoo veel zijn vermogen het gedooft, jaarlijks de beste gesindheid voor de instandhouding en bevordering van deze armen-inrigting betoon.

